USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **I. M.**, zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2017 č. j. OAM-183/ZA-ZA11-VL13-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 6. 2019, č. j. 32 Az 62/2017 – 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah kasační stížnosti

[1] Žalovaný dne 28. 7. 2017 rozhodnutím č. j. OAM-183/ZA-ZA11-VL13-2017, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobce napadl uvedené rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji zamítl. Konstatoval, že důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 a § 13 zákona o azylu nebyly v případě žalobce naplněny. Špatná bezpečnostní situace a špatné podmínky k životu samy o sobě nepředstavují důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Stejně tak obava z odvodu nezakládá odůvodněnou obavu z pronásledování. Krajský soud také přisvědčil závěrům žalovaného, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla účelová, neboť jejím cílem byla legalizace pobytu na území České republiky. Krajský soud se dále vyjádřil k neudělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Uvedl, že na části ukrajinského území probíhá ozbrojený konflikt, nejde však o konflikt „totální“. Žalobce sice pochází z Luhanské oblasti, která je boji zasažena. Tuto skutečnost žalovaný zohlednil, podrobně se jí zabýval a dospěl k závěru, že žalobce může nalézt účinnou ochranu v jiné

části země. Krajský soud se ztotožnil s posouzením možnosti vnitřního přesídlení. Podle krajského soudu žalovaný shromáždil dostatečné podklady pro své závěry ohledně nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný se dostatečně zabýval bezpečnostní situací na Ukrajině a zjistil stav věci v rozsahu nezbytném pro posouzení případu.

[3] Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.). Stěžovatel se domáhá zrušení rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel ve své kasační stížnosti namítá, že se krajský soud nedostatečně vypořádal se všemi tvrzenými skutečnostmi. Zejména krajskému soudu vytýká, že se nezabýval bezpečnostní situací na Ukrajině. Přestože boje probíhají převážně ve východní části země, nelze zlehčovat ani situaci v západní části. V uplynulých dvou letech došlo k opakovaným násilnostem, jejichž oběťmi se na západě Ukrajiny stali nevinní civilisté. Tato fakta nevzal soud vůbec v potaz. Stěžovatel je přesvědčen, že jsou v jeho případě naplněny přinejmenším důvody pro poskytnutí doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Stěžovatel také považuje rozsudek krajského soudu za nepřezkoumatelný, a to z důvodu absence důvodů rozhodnutí.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že se plně ztotožňuje s rozsudkem soudu a odkázal na obsah správního spisu. Dále navrhl, aby soud kasační zamítl pro nedůvodnost, či odmítl pro nepřijatelnost.

II. Posouzení věci

[6] Kasační stížnost je přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je také její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění pro stručnost odkazuje.

[7] S ohledem na obsah spisu a z něj vyplývající skutková zjištění Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Soud neshledal tvrzenou nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů. Rozhodnutí žalovaného i rozsudek krajského soudu vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu. K podmínkám, které je třeba kumulativně splnit pro udělení mezinárodní ochrany, se soud již podrobně vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 - 71, či ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62. Z tvrzení stěžovatele a obsahu spisu soud považuje za nepochybné, že stěžovatel tyto podmínky nesplňuje.

[8] Co se týče stěžovatelovy námitky směřující vůči neposkytnutí doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu, odkazuje soud na rozsudek ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, ve kterém vymezil podmínky udělení doplňkové ochrany. V této souvislosti je třeba poukázat na rozsudek ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, kde

byl vysloven závěr, že *„v případě konfliktu nemajícího charakter totálního konfliktu musí žadatel prokázat dostatečnou míru individualizace, a to např. tím, že prokáže, (1) že již utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým hrozbám způsobení vážné újmy; (2) že ozbrojený konflikt probíhá právě v tom regionu jeho země původu, ve kterém skutečně pobýval, a že nemůže nalézt účinnou ochranu v jiné části země; či (3) že jsou u něj dány jiné faktory (ať už osobní, rodinné či jiné), které zvyšují riziko, že terčem svévolného (nerozlišujícího) násilí bude právě on.“* Žalovaný ani krajský soud neopomenuli skutečnost, že Luhanská oblast, z níž stěžovatel pochází, je těmito boji zasažena. Naopak, pokud by žalovaný a soud dospěli k závěru, že je tato oblast pro stěžovatele bezpečná, posouzení otázky vnitřního přesídlení by bylo nadbytečné. Krajský soud, stejně jako žalovaný, se však touto otázkou velmi podrobně zabývali. Jejich závěry proto nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. K aktuální situaci na území Ukrajiny se Nejvyšší správní soud vyjádřil v usnesení ze dne 8. 8. 2018, č. j. 10 Azs 80/2018 - 40, ve kterém konstatoval, že na území Ukrajiny je možné využít institutu vnitřní ochrany. S ohledem na výše uvedené a na obsah spisu tak lze konstatovat, že stěžovatel podmínky pro poskytnutí doplňkové ochrany nesplňuje.

[9] Ze shora popsaného je zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje na námitky stěžovatele dostatečnou odpověď.

III. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu